

Acte 41è aniversari Congrés Cultura Catalana a Cornellà

“El paper de la classe treballadora en la lluita per les llibertats
nacionals”

Agraïments:

- Aj. Cornellà, Sr. Alcalde
- Aigües de BCN, per les facilitats a l'hora d'organitzar aquest acte
- Al CECBLL i al Memorial Democràtic pel suport i la col·laboració
- FCG - CCOO i la seva gran tasca de recuperació, conservació i difusió de la memòria i la història del moviment obrer català.
I tb per la seva aportació a la reflexió i al pensament

Introducció:

- Es un honor, cloure un acte d'aquestes característiques amb 2 persones amb les que comparteixo taula, de les que tinc la millor de les opinions.
- El meu primer record del fet que avui recordem, jo tenia 3 anys, es a través:
 - d'un documental de la TV3
 - i una expo que es titulava “la nostra memoria col·lectiva” que parlava del Baix Llobregat i de les seves lluites obreres.

- Tb. Recordo una foto on sortien parlant a un balcó el Nani Riera i el Manuel Campo Vidal
- O a diferents llibres que he llegit, sobre la historia de la comarca, que parlaven d'aquest event i sortien diverses fotos (entre elles de la Conxita Sánchez amb d'altre gent jove de STJD)
- He recuperat algú passatge a través del llibre "**Cornellà, capital del cinturón rojo**" de Andrés Sánchez, on destaca:
 - "pancartas y banderas catalanas, 3.000 personas.*
 - En la tribuna entre pancartas de adhesión al congreso y peticiones de amnistía y libertad, una gran foto de Camacho y Xirinacs,*
 - En la puerta, los obreros de Laforsa, en huelga desde hace más de un mes, recaudaban fondos vendiendo claveles rojos con la bandera catalana y las palabras amnistía y solidaridad con Laforsa.*
- Avui estem recordant, en definitiva, un acte que simbolitza una simbiosi perfecta.
- Una comunió entre sindicalisme, conflictes laborals en el marc de l'expressió popular d'un catalanisme que es reclamava integrador i inlucsiu
- La idea que la lluita contra la dictadura i per la llibertats de CAT corrien juntament amb voluntat de cohesió social.

Avui, ens hem de recordar alguns elements que ens vinculen a la nostra historia recent i que són d'absoluta actualitat

En relació al fet nacional, CCOO:

- Ens definim com a sindicat de classe i nacional
- Un sindicat amb estatuts propis, identitat, autonomia i independència
- Amb principis i formes pròpies d'organització
- Un sindicat q lluita x garantir la igualtat de drets de totes les persones, amb independència del seu lloc de procedència.
- Q es confedera voluntària i lliurement a la CS CCOO

Un sindicat que manté una máxima (avui encara vigent) que els drets socials i drets nacionals son indestructibles.

1. La nostra aposta per més i millor autogovern, pq a les empreses, on s'expressa el conflicte social capital-treball, significa:

- Aprofundir marc català de relacions sociolaborals
 - que ens ha de permetre una intervenció més a prop d'on sorgeix el problema
 - amb respostes adequades a la realitat on volem actuar
 - Més instruments participació, negociació, concertació i gestió del conflicte

- Un camí q malauradament fet massa cops en solitari, sense acompanyaments institucionals i amb escasa complicitat de sectors empresarials
 - p.ex.: SOC, PNI, ICF més ben dotat i prioritzí sectors innovadors i que crein ocupació de qualitat, RGC, ...
2. Paper que l'escola catalana i la llengua han jugat com a factors de cohesió i igualtat d'oportunitats.
- Lamentar els intents dels últims dies d'apropiació d'espais unitaris com: SomEscola

EN L'ACTUAL CONTEXT

CCOO HA DE CONTINUAR EXPRESSANT UN DISCURS NÍTID I ARTICULAT, SOBRE:

1. Cal una solució democràtica al conflicte polític

- Pensem que estem en un context:
 - q ens obliga a aprofundir sobre els conceptes de sobirania i independència en un món cada vegada més interdependent
 - ens obliga a considerar i desenvolupar la idea de la coexistència i convivència de sobiranes compartides o parcials (a Catalunya, Espanya i Unió Europea)

- Reiterem el nostre compromís amb la defensa de les institucions catalanes en el marc d'un fort consens polític, jurídic i social.
- Fem de la defensa de les llibertats democràtiques un objectiu estratègic.
 - El neoautoritarisme i la intolerància a la diferència, s'estan expandint a societats obertes i democràtiques del nostre entorn.
 - Denunciem la involució autoritària per part del govern de l'Estat (p.ex.: repressió CP vaga general, 1 d'octubre, llei mordassa, atacs lliberats d'expressió - a rapers, a dibuixants, a còmics - i altres, ...)
- Reclamem:
 - La retirada de l'article 155
 - la recuperació plena de l'autogovern i les seves institucions.
 - L'alliberament dels líders de les entitats i dels dirigents polítics que estan a la presó per actuacions que s'associen a un ús de la violència, que en cap cas s'ha produït.
 - Obrir vies de solució del conflicte a través del diàleg i la negociació. Sense imposicions.
- I ho hem de fer:
 - Reconeixent la legitimitat dels que pensen diferent,
 - Mantinent una actitud de pau i civisme, de renúncia a qualsevol tipus de violència

2. Reivindiquem el respecte als valors de la diversitat i la pluralitat per recuperar la convivència i reforçar la cohesió social

- Volem estiguin ben presents a la societat CAT, començant per casa nostra.
 - Des d'un punt de vista intern, CCOO hem de fer aquesta contribució reivindicant el respecte els valors:
 - de la diversitat i pluralitat d'idees i opcions polítiques de la nostra afiliació
- i sobre aquesta realitat, de forma col·lectiva, construir la nostra unitat.
- Un sindicat fort i unit que sap que la seva principal raó de ser és la defensa dels interessos dels treballadors i treballadores i que el nexe social és el seu element troncal
- Ens hem de dir i practicar la idea que "Mai hem estat tan forts com quan ens hem reconegut com un sol poble" (d'altres ho diuen, però han treballat i alguns ho continuen fent, just en la direcció contrària)

- Una consideració personal:
 - Penso q una part del problema, es que la estratègia processista d'una part del mov. independentista, ha deixat fora una part molt significativa del país.
 - Crec que ha estat molt preocupant com s'han volgut assimilar els símbols i les institucions nacionals (que són de tothom) als objectius polítics d'alguns

- Aquesta apropiació ha fet que una part molt significativa de persones que viuen als nostres barris i ciutats (també el nostre lloc de treball), s'hagin allunyat de la llengua, de l'autogovern, dels Segadors, entre altres ...
 - Tabàrnia (és quelcom més que una broma improvisada)
 - Accepta un terreny de joc pervers: que es expulsar a aquells que no combreguen amb els seus postulats i tb. ofereix un nou país
 - Reforça la idea i s'atribueix la representació de la societat en exclusiva

- Prescindir i expulsar del catalanisme a una porció important de la nostra societat, juntament amb silenciar els problemes socials, és en la meva opinió:
 - la conseqüència més greu de tot el que ens ha passat els últims mesos-anys.

- El respecte a la diferència i el reconeixement de les diverses posicions que avui s'expressen a Catalunya, es absolutament imprescindible.
 - No ens enganyem, corren males èpoques per les barregues
 - Avui s'imposen les uniformitats, els iguals, la fidelitat mal entesa .. (segur que recordeu paraules massa repetides els últims temps: traïdors, botiflers o la banalització de la paraula "feixista",)
 - La barreja comporta conflictes i la nostra societat
 - Fuig d'un conflicte si comporta convivència entre diferents
 - Preferim adhesió al grup i confrontar entre homogenis
 - Espanya es un gran exemple, d'incapacitat de gestionar la seva diversitat cultural, lingüística , territorial, ...
 - Però també es cert, que nosaltres CAT tampoc estem per donar massa lliçons de quasi res.

3. Els problemes socials no poden esperar

- El Parlament ha d'elegir un Govern
 - que pugui exercir de forma plena les seves competències
 - i restableixi el normal funcionament de les institucions de la GC.

Pq una tasca prioritària ha de ser:

- Recuperar drets i revertir retallades.
- En paral·lel, impulsar la recuperació de l'economia i afavorir la creació d'ocupació estable i amb drets.
- La lluita contra les discriminacions i les desigualtats (que dissolen la democràcia):
 - Envers les dones (donant solucions concretes i respostes polítiques a demandes expressades a la històrica mobilització del 8M)
 - Oferir un futur a la gent jove
 - Afavorir la igualtat de drets per a totes les persones amb independència del seu país d'origen

Aquests factors, sens dubte reforcen la convivència i la cohesió social.

Necessitem institucions que es preocupin pels problemes de la gent, que garanteixin drets i tinguin legitimitat democràtica.

I també perquè com deiem abans, la millor forma de fer avançar els drets nacionals és vinculant-los als drets socials.

La nostra lluita actualment es resumeix en:

- **Treball digne que entre d'altres es la disputa pels salaris**
- **Pensions i igualtat**

En definitiva, m'atreveixo a apuntar com a possible solució (molt difícil en el punt que ens trobem):

- Busquem elements per tornar al pragmatisme del catalanisme
- Reconeixem que som un país plural (com ho es aquesta comarca i la nostra ciutat)
- Busquem un ideal que entengui la diversitat:
 - la reconegui, l'accepti i la estimuli
 - Un ideal de respecte i convivència entre diferents

Confiem, en què encara hi siguem a temps!

I crec que com deia el títol d'aquest acte **“El paper de la classe treballadora en la lluita per les llibertats nacionals”**,

CCOO ha d'estar acompanyant la seva pràctica i acció sindical mobilitzant-nos, construint propostes, negociant i acordant ... acompanyant d'un relat cultural que projecti els valors que ens son propis, com (igualtat, solidaritat, suport i ajuda mútua, recuperant la nostra memoria social i democrática, ...)

I ha de fer i estar on mai ha deixat de ser-hi:

- Fent propostes inclusives.
- Construint espais, refent ponts i estimulant espais de retrobament transversals
- Fent accions q ens permetin donar-nos la mà,

- en que ningú renunciï a cap ideal polític, a les seves aspiracions legítimes,
 - però alhora dient clar que o assumim que hem de ser tots (o una gran majoria social i gran bloc transversal) o no anirem enlloc.
 - Aquesta gran majoria hem de decidir cap a on anem i dir de forma clara que volem anar-hi i fer-ho junts, fer-ho plegades.

Encara hi som a temps, però cal que ens hi esforcem!!

Companyes i companys,

Amics i amigues,

Donem per finalitzat aquest acte.

Moltes gràcies per la vostra assistència en aquest acte.

Salut i bon treball.